

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 2 เทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้า ปี C

(วันที่ 6 ธันวาคม ค.ศ. 2015)

พี่น้องที่รัก ในพระวรสารวันนี้มีชื่อบุคคลและสถานที่ซึ่งเราส่วนใหญ่ไม่คุ้นเคยหรืออาจไม่เคยได้ยินเสียด้วยซ้ำไป ทำไมนักบุญลูกาผู้บันทึกพระวรสารจึงอ้างถึงบุคคลและสถานที่เหล่านี้? อาจเป็นไปได้ว่าท่านเขียนตามแบบนักเขียนชาวิวและชาวกรีกในสมัยนั้น แต่สิ่งที่สำคัญมากกว่าคือท่านกำลังบอกเราว่าเรื่องราวของนักบุญยอห์นผู้ทำพิธีล้างและของพระเยซูเจ้าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในประวัติศาสตร์โดยสามารถระบุช่วงเวลาและสถานที่ได้อย่างชัดเจนเรื่องราวของพระเยซูเจ้าซึ่งกำลังเผยแสดงออกมาที่ละขั้นตอนควบคู่ไปกับเรื่องราวของนักบุญยอห์นผู้ทำพิธีล้างจึงไม่ใช่เทพนิยายที่แต่งขึ้นเหมือนเทพนิยายของชาวกรีกและชาวโรมัน พระเยซูเจ้าทรงเป็นบุคคลที่เคยมีชีวิตอยู่จริงบนโลกนี้ สถานที่ซึ่งเคยเป็นบ้านเกิดเมืองนอนของพระองค์ยังมีคนอาศัยอยู่ในปัจจุบันนี้และช่วงเวลาซึ่งพระองค์ทรงดำเนินชีวิตอยู่และปฏิบัติภารกิจได้รับการบันทึกไว้ในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ

เหมือนพระเยซูเจ้า นักบุญยอห์นผู้ทำพิธีล้างเป็นบุคคลที่เคยมีชีวิตอยู่จริงในประวัติศาสตร์ ท่านเป็นประกาศกผู้ยิ่งใหญ่ซึ่งพระเจ้าทรงเลือกให้มาประกาศการเสด็จมาของพระเยซูเจ้า ผู้ทรงเป็นพระเมสสิยาห์หรือพระคริสตเจ้า กษัตริย์ผู้จะเสด็จมาเพื่อช่วยมนุษยชาติให้รอดพ้นจากการเป็นทาสของบาปและความตาย ท่านเรียกร้องให้ประชาชนในสมัยของท่านเตรียมทางสำหรับพระองค์ด้วยการรับ **“พิธีล้างซึ่งแสดงการเป็นทุกข์กลับใจเพื่อจะรับการอภัยบาป”** (ลก 3:3) พิธีล้างนี้ไม่ใช่ศีลล้างบาปที่เรารู้จักกันดีในปัจจุบันนี้ แต่เป็นกิจการเชิงสัญลักษณ์ที่แสดงออกถึงการเป็นทุกข์กลับใจโดยมีความหวังว่าบาปหรือความผิดในอดีตของตนจะได้รับการชำระล้างไปพร้อมกับการจุ่มตัวลงในแม่น้ำจอร์แดน แน่นนอน การชำระล้างบาปหรือความผิดดังกล่าวนี้ไม่ได้เกิดขึ้นแบบอัตโนมัติ แต่ขึ้นอยู่กับความเป็นทุกข์กลับใจของผู้มารับพิธีล้างเป็นหลัก การเป็นทุกข์กลับใจไม่ได้หมายความว่าเพียงแต่การเสียใจสำหรับบาปหรือความผิดที่เคยทำในอดีตเท่านั้น แต่หมายถึงการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและทำที่มีต่อพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์อย่างสิ้นเชิงอีกด้วย ซึ่งเรียกร้องการปฏิรูปตนเองและการกลับเนื้อกลับตัวอย่างจริงจัง การเป็นทุกข์กลับใจแบบนี้แหละที่จะทำให้ผู้มารับพิธีล้างได้รับการอภัยบาป หรือได้รับการปลดปล่อยจากพันธะของบาปและความชั่วร้ายทั้งปวง การอภัยบาปยังเกี่ยวข้องกับการคืนดีกับพระเจ้าและกับผู้ที่เราทำผิดต่อเขาหรือทำให้เขาต้องเจ็บช้ำน้ำใจด้วย ในแง่หนึ่งการอภัยบาปเป็นการรักษาโรคร้ายฝ่ายจิตหรือฝ่ายวิญญาณของเรานั้นเอง

นี่แหละคือวิธีที่เราทุกคนควรใช้เพื่อ **“เตรียมทางขององค์พระผู้เป็นเจ้า”** (ลก 3:4) เราต้องทำให้ทางที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงใช้เดินเข้ามาในใจของเราในวันคริสต์มาสที่กำลังจะมาถึงนี้ตรงด้วยการถมหูเขาแห่งความชั่วร้ายทุกแห่งให้เต็ม ด้วยการปรับภูเขาและเนินแห่งบาปให้ต่ำลง ด้วยการทำให้วิถีชีวิตที่คดเคี้ยวเพราะการปล่อยตัวตามความโน้มเอียงที่ไม่ดีของเราตรง และด้วยการทำให้ทางที่ขรุขระในใจของเราซึ่งเป็นผลมาจากความเห็นแก่ตัวและความโลภของเราราบเรียบ ถ้าเราเตรียมจิตใจของเราแบบนี้ เราจะสามารถสัมผัสอำนาจแห่งการช่วยให้รอดพ้นของพระเจ้าในใจของเราได้อย่างแน่นอน นอกเหนือจากวิธีการดังกล่าวสิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่เราต้องทำคือ

การเปิดตัวเราเพื่อรับอำนาจแห่งการช่วยให้รอดพ้นซึ่งจะมาถึงเราผ่านทางพระเยซูเจ้า ผู้ซึ่งจะรักษาคนเจ็บป่วย ช่วยเหลือผู้อ่อนแอ อภัยให้คนบาป ให้ความหวังแก่คนที่สิ้นหวัง ให้ชีวิตนิรันดรแก่ทุกคนที่เปิดหัวใจต้อนรับพระองค์

ยังมีอะไรอีกใหม่ที่บอานในวันนี้ต้องการบอกเรา? พ่อคิดว่ายังมีอีกสองประเด็นที่เราควรมานำมาพิจารณา ไตร่ตรองในช่วงเวลาที่เรากำลังเตรียมตัวฉลองวันเกิดของพระเยซูเจ้า **ประการแรก** เทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้าเป็นช่วงเวลาที่เราต้องฟังเสียงเรียกของนักบุญยอห์นผู้ทำพิธีล้างที่ให้เราเป็นทุกข์กลับใจเพื่อจะได้รับการอภัยบาปจากพระเจ้าอีกครั้งหนึ่ง เราควรถือโอกาสพิเศษนี้หรือฟื้นฟูความตั้งใจและคำสัญญาที่เราได้ให้ไว้เมื่อรับศีลล้างบาป ซึ่งเราอาจทำด้วยตัวเราเองหรือผ่านทางพ่อแม่ทูนหัวของเราในเวลานั้น เราต้องพร้อมที่จะปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงตัวเองให้ดีขึ้นเรื่อยๆ และพร้อมที่จะคืนดีกับพระเจ้าและฟังสิ่งที่พระองค์ทรงต้องการให้เราทำผ่านทางคนที่อยู่รอบข้างเรา **ประการที่สอง** เราต้องตระหนักว่าเราแต่ละคนมีบทบาทคล้ายกับบทบาทของนักบุญยอห์นผู้ทำพิธีล้าง เหมือนท่านเรามีหน้าที่นำสารแห่งความหวัง ความรัก เสรีภาพ และสันติสุขของพระเจ้าไปมอบให้กับผู้อื่น เรามีพันธกิจช่วยคนอื่นให้ถมหุบเขาในจิตใจของเขาให้เต็ม ทำให้ทางเดินเข้าสู่หัวใจของเขาที่คดเคี้ยวตรงและที่ขรุขระราบเรียบ เพื่อว่าพระเยซูเจ้าจะสามารถเสด็จไปหาเขาและเข้าไปบังเกิดในจิตใจของเขาเหมือนที่ได้ทรงบังเกิดในจิตใจของเราแต่ละคน

พี่น้องที่รัก ก่อนที่นักบุญยอห์นผู้ทำพิธีล้างจะปฏิบัติพันธกิจที่ได้รับมอบหมาย ท่านได้ยินเสียงเรียกและพระคำรัสของพระเจ้าในถิ่นทุรกันดารซึ่งเป็นสถานที่เงียบสงบและปราศจากความวุ่นวาย ความจริงประการนี้ชี้ให้เราเห็นว่าบางครั้งชีวิตของเราจำเป็นต้องอยู่ในสถานที่แบบนั้นบ้างเพื่อจะได้ยินเสียงของพระเจ้าที่กำลังตรัสกับเรา จริงอยู่เราหลายคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระสงฆ์และนักบวชชายหญิง รวมทั้งฆราวาสแพร่ธรรมด้วย มีโอกาสได้เข้าเงียบประจำเดือนหรือประจำปีซึ่งถือว่าเป็นช่วงเวลาที่ยอดเยี่ยมสำหรับการอยู่กับพระเจ้าตามลำพังเพื่อฟังเสียงของพระองค์ แต่ยังมีอีกหลายโอกาสที่เราสามารถพบปะกับพระเจ้าและฟังสิ่งที่พระองค์ทรงต้องการบอกเราได้เช่นกัน อย่างเช่น การหยุดพักจากงานที่เรากำลังทำสักครู่หนึ่งและยกจิตใจขึ้นหาพระเจ้าเพื่อขอบคุณพระองค์และรับพลังฝ่ายจิตจากพระองค์ การอยู่เงียบๆ สักสองสามนาทีหลังรับศีลมหาสนิทในพิธีมิสซา จำไว้ว่าตราบใดที่จิตใจของเราไม่มีเวลาสงบนิ่งอย่างน้อยสักครู่หนึ่ง เราจะไม่มีวันได้ยินเสียงของพระเจ้าและเข้าใจสิ่งที่พระองค์ทรงต้องการให้เราทำระหว่างเตรียมรับเสด็จพระบุตรของพระองค์ ให้เราใช้สามสัปดาห์ที่เหลืออยู่ทำตนให้ **“เป็นผู้บริสุทธิ์ปราศจากคำตำหนิจนถึงวันของพระคริสตเจ้า”** (ฟป1:10)

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน